

Ecz. Nejat ÇETİN
Kocaeli Ecz. Odası Kongre Delegesi

Yirmibeş yılın ardından

Demokrasiyi rayına oturtabildik mi ne dersiniz? Yoksa demokrasi isteyenler hala sermayenin döşediği raylar üzerinde dünya egemenlerinin treninin hangi gün üzerlerinden geçeceğini mi bekliyorlar?

Bu yıl meslekte 25. yılım. Bizim çocukluğumuzda hemen herkes için emeklilik süresiydi yirmi beş yıl. Şimdi öyle olabilir mi? Zaten emeklilik aylığının da adı değiştirildi, yaşlılık aylığı oldu. Belki biraz da bundan insan ne emekliliği ne de yaşlılığı kendine kolay yakıştıramıyor.

1982 yılının Kasım ayında 12 Eylül diktesinin dayattığı Anayasa kabul edilmiş; 1983 yılında eczacılık diplomamı aldığım da ülkemiz içinde bulunduğu olağanüstü koşulları aşmaya çalışıyordu. Bu anayasa o günden bugüne yaşadığımız sosyal, siyasal, ekonomik olayları ve hukuk düzenini belirledi. Zaman içinde yapılan pek çok değişikliğe rağmen, ülkemize Dünya egemenlerinin dayattığı anti demokratik bir toplum yaşamının ve sömürünün başlangıcı oldu.

Nasıl bir anlayışın ürünüydü bu Anayasa? "Asmayalım da besleyelim?" sözü ile tarihe geçen ve bir sağdan bir soldan asacak kadar adaletli bir cuntanın ürünüydü. Ne adına yapılmıştı bunlar? Demokrasiyi rayına oturtmak adına.

Bu anayasal düzen ile sözde rayına oturacak olan demokrasiyi herhangi birileri değil birikimli siyasetçiler rayına oturtacaklardı kuşkusuz!!! Bu yirmi beş yılda siyasetçiler neler dediler, neler yaptılar, neler önerdiler hatırlayalım.

Anayasa bir defa delinmekle bir şey olmaz diyen.
Köşeyi dön nasıl dönersen dön

anlayışını topluma enjekte eden.
Benim memurum işini bilir sözüyle kafaları karıştıran.
Verdiysem ben verdim diyerek memleketi malı gibi gördüğünü ilan edebilen.
İktidara geldiğinde, herkese iki anahtar vermeyi vaat eden.
İktidara geldikten sonra, çalışanlara sıfır zam veren.
Gümrük birliği denen ekonomik tutsaklığı havai fişekler ile kutlayan.
Mal varlığını annesinin çıkını ile elde ettiğini izah edebilen.
İnsanları bir gecede üç kat fakirleştirebilen.
Bacınız özelleştirmeleri ile son sosyalist devleti yıktı diye övünebilen.
Sürekli aydınlık için bir dakika karanlık eylemini, "Mum söndü oyunu", "Glu glu dansı" sözleri ile aşağılayan.
Kayıp trilyon davası ile yargılanan ve suçlu bulunan.
Dünya bankası görevlisini ekonominin başına getirebilen.
Yirmi bin insan yitirdiğimiz depreme günlerce seyirci kalan, ama bu arada sosyal güvenlik yasasını değiştirmekle yakından ilgilenebilen.
Nereden buldun yasasını bir türlü yaşama geçirmeyen.
Milletvekili dokunulmazlıklarına bir türlü dokunamayan.
Siyasi partiler yasasını değiştirmeyi ve lider sultasını ortadan kaldırmayı aklına dahi getirmeyen.
Seçim barajlarını kaldırıp demokratik temsile olanak vermeyi lüzumsuz gören.
Parti içi lider seçiminde % 20'lik dolaylı baraj ile hükümlanlık kuran.
Çocuklarını işadamları arkadaşlarının katkısı ile yurtdışında okutabilen.

Servetlerini çocuklarına takılan hediyeye altınlarla izah etmekten çekinmeyen.

Kamusal değerleri babalar gibi satmakla övünen.

Çocuklarına gemi satın alabilen.

Sağlığı, eğitimi özelleştirerek paralı hale getirmekle övünen.

İnsanlara mezarda emekliliği reva gören.

Anayasayı değiştirmek üzere çalışmalar başlatan, ama sadece türbana özgürlük için anayasa değişikliği yapabilen.

Cep telefonunu açık unutup beni dinliyorlar diye ortalığı ayağa kaldıran.

Bir siyaset zenginliği ile geçti koskoca yirmi beş yılımız.

Sonuçta milyonlarla ifade edilen işsizimiz, açlık ve

Sürsarj hakkının eczacılara tanınması.

Eczanelerin hizmet alanının 35 metrekaareye yükseltilmesi.

İlaç dolap kapaklarının önce kapatılıp sonra yeniden açılması.

İlaçta patentin kabul edilmesi.

İlaçta KDV oranının defalarca değişmesi.

Yeşil, kırmızı, mor ve turuncu renkli reçete uygulamaları.

Tek tip sözleşmelerin uygulanması ile eczacıların istedikleri her kurum ile anlaşma yapabilmelerinin sağlanması.

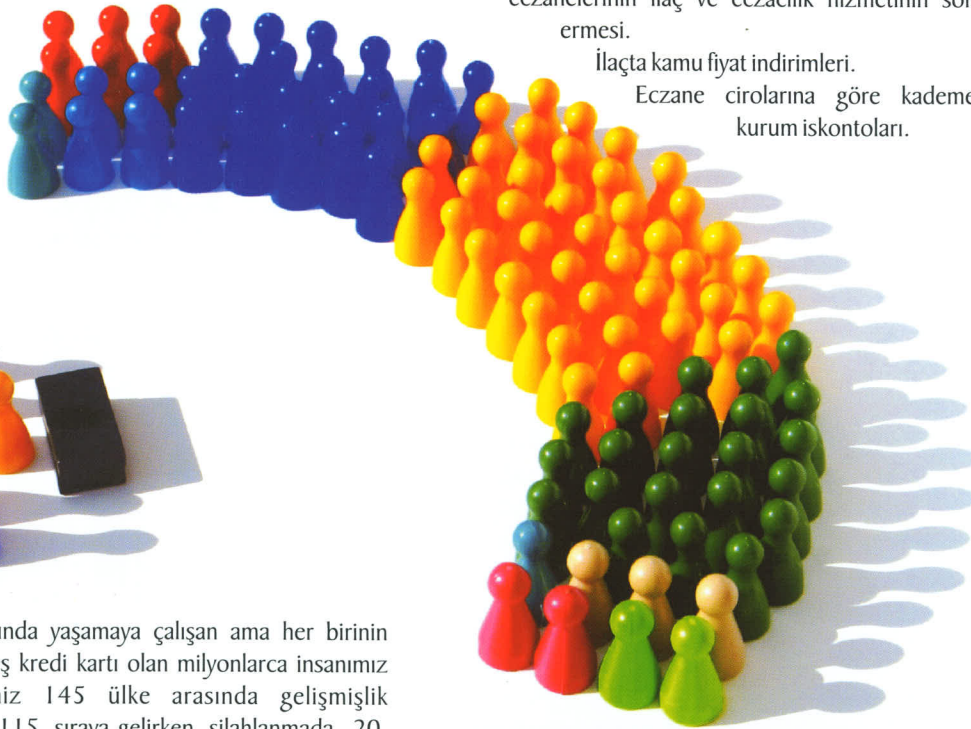
Resmi reçetelere yazılabilecek ilaç sayılarının sınırlandırılması.

Kamu kurumu reçetelerinin bilgisayar ortamında otomasyon ile karşılanması.

SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığına devri ve SSK eczanelerinin ilaç ve eczacılık hizmetinin sona ermesi.

İlaçta kamu fiyat indirimleri.

Eczane cirolarına göre kademeli kurum iskontoları.

yoksulluk sınırında yaşamaya çalışan ama her birinin cebinde üç beş kredi kartı olan milyonlarca insanımız oldu. Ülkemiz 145 ülke arasında gelişmişlik sıralamasında 115. sıraya gelirken, silahlanmada 20. ülke olmayı başarmıştık.

Demokrasiyi rayına oturtabildik mi ne dersiniz? Yoksa demokrasi isteyenler hala sermeyenin döşediği raylar üzerinde dünya egemenlerinin treninin hangi gün üzerlerinden geçeceğini mi bekliyorlar?

Yukarıda söz ettiklerimiz olup biterken Eczacılık mesleğinde de pek çok şey yaşandı bu yirmi beş yılda.

En çarpıcısı 1985 yılında ithal ilacın tükettiğimiz ilaç içindeki payı % 2 iken, bugün % 48 ulaşmıştır.

İlaç fiyatlarına göre kademeli eczacı meslek hakkı uygulaması.

Sayabileceğimiz değişiklikler.

Bu günün gündeminde ise ilaç ve tıbbi cihaz kurumu oluşumu, ilaç kutularında kare kod uygulanması, 6197 sayılı yasada olası değişiklikler ile zincir eczane yolunun açılıp açılmayacağı, ilaçta reklam ve reçetesiz ilaçların eczane dışı satışına olanak verecek yasa değişikliği kuşkuvarı var.

Eczacılık alanında yaşadıklarımızın hepsi önemliydi ancak birkaçı üzerinde özellikle durmak gerekiyor.

Eczacılara sürsarj hakkı verilmesi hafızam beni

yanılmıyorsa TEB'in 1987 yılı kongresinde, delegelerce dakikalarca alkışlanmıştı. Çünkü o gün yaşanan yüksek enflasyon ortamında gerçekten yaşamsal bir gereklilikti sürsarj hakkı.

İşte demıştik şimdi kurtulduk. Çok geçmeden tek başına sürsajında kurtuluş olamayacağını anlayacaktık.

2005 yılına geldiğimizde SSK eczanelerinin hizmetine son verilmesi ile utanmasak sokağa çıkıp oynayacaktık.

İşte kurtuluş bu olmalıydı, kurtuluş başka nasıl olabilirdi ki?

Ancak süreç işledikçe armudun iyisinin heybede olduğunu görecektik. Kademeli karlılık, kamu iskontoları, SUT, BUT, İlaç Alım Protokolü kıskacındaki eczacı mesleğini yapamaz hale gelecekti. İşte kurtuluş bu dediklerimiz sürsarj, ilaç fiyat kararnameyi uyarınca gündeme gelen ilaç fiyat düşüşleri ile tersine işlemeye başlayınca raflarımızdaki ilaçlar bedelsiz kamulaştırmaya uğradı.

Bu gün bir yandan içinde olduğumuz güçlükleri ortadan kaldıracak yeni düzenlemeler istiyoruz, bir yandan da olası olumsuz gelişmelere karşı direnç göstermek yönünde çabalar gösteriyoruz.

Ancak geçen yirmi beş yıl gösteriyor ki belli bir meslek gurubunun ya da sosyal sınıfın tek başına diğer toplumsal katmanlardan bağımsız biçimde, ne haklarını koruması ne de yeni kazanımlar elde edebilmesi olanaklı değil.

İstemek için hak etmek gerekiyor. Hak etmek için mücadele etmek gerekiyor.

Mücadele edenler haklarını alırlar hem de söke söke. Ama yalnız kendileri için değil, bu ülkede yaşayan herkes için ve adil biçimde. İnsanca yaşamının ve mutlu olmanın paylaşmakla olanaklı olduğunun bilinciyle.

Yirmi beş yıl boyunca benimle bu mesleği paylaşan tüm meslektaşlarıma ve dostlarıma sevgilerimi sunuyorum; yirmi beş yıl boyunca yaşamın güçlükleri kadar eczacılığın güçlüklerini de benimle paylaşan sevgili eşim, kızım ve oğluma da şükranlarımı sunuyorum.